

[Justitsministeren]

ikke afsluttet. Politidirektøren har oplyst, at sagen snarest efter undersøgelsens afslutning vil blive forelagt den højere anklagemyndighed. Det bemærkes, at beslutningen om tiltalerejsning i givet fald skal træffes af justitsministeriet, jfr. straffelovens § 110 f. Justitsministeriet finder på denne baggrund ikke på nuværende tidspunkt nærmere at burde kommentere sagen eller spørgsmålet om, mod hvem ansvar måtte kunne gøres gældende.

Enkeltpersoners eller virksomheders overtrædelser af våbenembargoen mod Sydafrika søges imødegået gennem retsvæsenets indskriden over for eventuelle overtrædelser på området ganske som ved anden straffelovskriminalitet.

Spm. nr. S 1282

Til statsministeren (13/6 83) af:

Waldorff (VS):

»Er det regeringens opfattelse, at afsskedigelsen af tillidsmand Dennis Kristensen, Herlev amtssygehus, skal benyttes til svækkelse af tillidsmandsbeskyttelsen for offentligt ansatte?«

Begrundelse

Afskedigelsen af Dennis Kristensen er i alt væsentligt begrundet med, at han i fire tilfælde har deltaget i faglige møder sammen med sine kolleger. Andre begrundelser, som man har forsøgt sig med, er faldet til jorden. Sagen er, at der klart er tale om personforfølgelse. I samtlige fire tilfælde har en række tillidsfolk deltaget samt i øvrigt en række ansatte. Men kun én er blevet indberettet – Dennis Kristensen!

Der er derfor ingen tvivl om, at man har benyttet sig af chancen for at komme af med det, som Københavns amt har betragtet som en besværlig person, fordi han arbejdede aktivt for sine kollegers interesser.

På det private arbejdsmarked er det praksis, at en tillidsmand følger sine kolleger i forbindelse med faglige møder, arbejdsnælgelser o.lign., uden at det berettiger til sanktioner mod tillidsmanden.

Den aktuelle sag viser, at offentlige arbejdsgivere nægter at yde en tillidsmand den samme beskyttelse som på det private arbejdsmarked. Denne udvikling bør ikke få lov til at foregå i det skjulte. Derfor må stats-

ministeren svare på, om regeringen støtter en undergravning af tillidsmandsbeskyttelsen.

Hvis regeringen ikke gør det, så må statsministeren sørge for, at indenrigsministeren tager de nødvendige skridt over for kommuner og amtskommuner (og ligeså finansministeren for statens vedkommende), så tillidsmandsbeskyttelsen kan blive reel i det offentlige.

Besvarelse (24/6 83):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg skal indledningsvis bemærke, at jeg ikke finder anledning til at kommentere den konkrete afskedigelse, som omtales i spørgsmålet. Den pågældende har været ansat i en amtskommune efter en overenskomst, der er indgået med vedkommende faglige organisation, hvorefter spørgsmål om afskedigelse – herunder afskedigelse af en tillidsmand – henhører under den enkelte arbejdsgivers ansvarsområde. I øvrigt er der mulighed for at behandle afskedigelsen ad fagretlig vej.

Jeg kan oplyse, at regeringen ikke har til hensigt at svække tillidsmandsbeskyttelsen, og der har da heller ikke i forbindelse med overenskomstfornyelserne i foråret for ansatte i staten været fremsat krav om ændringer i de bestående tillidsmandsregler.

Regeringen anser tillidsmandsinstitutionen for et grundliggende element i det arbejdsretlige system, hvorunder lønmodtageres løn og ansættelsesforhold reguleres. Ifølge disse regler påhviler der tillidsmanden en særlig pligt til at overholde hovedaftaler og overenskomster m.v., og jeg kan derfor ikke godtage spørgerens påstand – som i øvrigt forekommer grebet ud af luften – om, at en tillidsmands deltagelse i overenskomststridige forhold uden videre bør accepteres af arbejdsgiveren.

Spm. nr. S 1283

Til industriministeren (14/6 83) af:

Tommy Dinesen (SF):

»Kan ministeren oplyse, i hvor mange tilfælde redere har fået dispensation fra reglerne om antallet af besætningsmedlemmer i årene 1980, 1981 og 1982?«

Besvarelse (17/6 83):